

og Tjenesten tiltager, vil ogsaa Kravet til Rekviziter og Fornylelse blive forøget. Det Samme gjælder med Hensyn til Forslaget under Nr. 29. — Forslag under Nr. 30 staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Udvidelsen af Skive Station, saa at, hvis dette Forslag forkastes, vil der jo ikke paa dette Punkt være Grund til nogen Forhøielse. — Med Hensyn til Nedfattelsen af Driftsudgifterne ved Statsbanerne skal jeg bemærke, at de Summer, som ere opførte i Anmærkningerne til Finansloven, jo ikke ere bindende for Bestyrelsen; de ere fuldstændig kalkulatoriske, idet de, som tidligere her i Thinget bemærket, støtte sig til statistiske Beregninger, og de have kun til Hensigt allerede paa denne Tid at give en nogenlunde paalidelig Oversigt over, hvad det formodede Resultat af Jernbanebristen i det kommende Aar vil blive; men i denne Henseende have de ogsaa den Betydning, at, omendstjøndt f. Ex. Aarets Drift ikke har været saaledes, at Udgifterne paa de enkelte Konti netop have været i Overensstemmelse med de her opførte Summer, har det dog i Hovedresultaterne vist sig, at man ikke er kommen langt bort fra de her nævnte Summer. Denne Betydning vil jo Kalkulen tabe, naar man paa mere eller mindre vilkaarlig Maade forandrer Summerne, og jeg anser det derfor ikke for hensigtsmæssigt at gjøre det, men praktisk Betydning vil det jo ikke have. Forsaavidt Hensigten med Forslaget er at opfordre til en sparsommelig Drift, antager jeg, at det er overflødig; der vil i saa Henseende blive taget alt det Hensyn til Sparsommelighed, som Tjenestens Aars tillader. — Der er blevet fremført adskillige Klager over den Maade, hvorpaa Landpostvæsenet her tillands er blevet udviklet. Jeg tror ikke, at disse Klager ere berettigede; det skal vistnok erkjendes, at, efterat Planen for Udviklingen af Landpostvæsenet er bleven lagt, er den gennemført med Kraft og Dygtighed. Det er muligt, at der endnu kan være enkelte Steder, hvorhen Landpostbudene ikke ere naaede; men jeg skal dog bemærke, at det ikke nogensinde har ligget i Planen at føre Landpostbudene til enhver Landsby. Der staar i Planen: til en Landsby eller et Punkt af postalf Betydning; der synes saaledes ogsaa at kunne være andre Punkter end Landsbyer, der have postalf Betydning, og omvendt kan der være Landsbyer, som ere suundne saaledes ind, at de ikke have nogen postalf Betydning. Planen for Udførelsen af Landposttjenesten er lagt efter Samraad med de kommunale Myndigheder — Amtsraad og Sogneraad — og naar derfor Postgangen er bleven rettet hen imod et eller andet Sted, hvor den synes mindre nødvendig, og paa den anden Side ikke er naaet til Steder, hvor man tror, at den er nødvendig, saa er i alt Fald Administrationen ikke ene Skyld deri. Jeg tror nu ogsaa, at man er overmaade tilbøjelig til at føre Klager paa dette Omraade over Mangler i Udførelsen af Planen for Landpostvæ-

senets Udvikling, naar man opdager, at der er Steder, som ere glemte. Der kan naturligvis under en saa vidtløftig Udvikling være Steder, som ere forbigaaede, men naar det er blevet optaget, og Andragender derom ere indgivne, er der næsten i alle Tilfælde blevet taget Hensyn dertil. Jeg tror ogsaa, at der er Steder, som først have faaet større Betydning, efterat Planen er bleven lagt. Bestræbelserne ere gaaede ud paa at udføre Planen saa fuldt som muligt, og jeg skalde tvivle paa, at der er mange Steder af nogen egentlig postalf Betydning, som saane Postgang. — Ved Behandlingen i Betænkningens Nr. 40 af Spørgsmaalet om en Bevilling af 100,000 Kr. til dermed at udvide Landpostvæsenet i Sjælland for at bringe det paa lige Fod med det i Sjælland, er der udtalt en Formening om, at Kontorholdsvederlagene for Postmestrene paa Landet muligens ere for ringe, og der er udtalt, at, forsaavidt det kunde bidrage til en hurtigere Gennemførelse af den lagte Plan, vilde man være villig til at give et Tilskud i saa Henseende. Jeg tror ganste vist, at Kontorholdsvederlaget for Postembedsmændene er særdeles knapt; men naar jeg ikke er fremkommen med Begjæring om Forøgelse, ligger det deri, at jeg ikke har troet, at det vilde føre til Noget. Bliver jeg inidlertid spurgt derom, kan jeg ikke andet end sige, at jeg ganste vist tror, at Vederlaget er for ringe. Jeg har strax ladet denne Sag tage under Overveielse, og jeg har da tænkt mig Muligheden af at ordne Forholdet saaledes, at der tilstaa Postmestrene paa Landet et bestemt Vederlag for ethvert Landpostbud, der gaar ud fra det paaagjældende Kontor, idet enhver ny Landpostlinie bringer Forøgelse af Kontorarbeidet. Ved samme Leilighed skal jeg tillade mig at tilføie, at, naar man vil forbedre Kontorholdsvederlaget for Postmestrene, er der ogsaa al Anledning til at forbedre det for Postinspektørerne, hvis Arbejde i allerhøjeste Grad er blevet forøget ved Landpostbudinstitutionen. — I Betænkningens Nr. 42 er der indløbet en Urigtighed, der maasse hidrører fra, at jeg under Forhandlingerne med Udvalget har udtalt mig mindre tydelig. Det hedder saaledes i 2de Stykke paa vedkommende Sted, at, medens Postvæsenet tidligere har betalt Havnepenge efter Takt ved Drehojed har man nu ved Akkord ansat disse til 400 Kr.; dette er ikke rigtig. Det er nemlig først, efter at Havnetaarterne vare approberede, at der blev indgaaet en Overenskomst med Ministeriet om en earlig Betaling af 400 Kr. for Postdampskibet. — Jeg tror dermed at have omtalt, hvad der angaar § 6. Svad § 19 angaar, da er jo Forslagene under Nr. 41 og 42 stillede paa Foranledning af Ministeriet og tiltraadte af Udvalget. — Under Nr. 43 foreslaar Udvalget negtet et Beløb til Beskrivelse af Omfojningerne ved Bedømmelsen af Andragender om Patenter. Sagen er den, at allerede i flere Aar har den polytekniske Lærestiftelse uden Be-